

Naja Rosing-Asvid

Aqipi – den lille hjælpeånd

Langt oppe mod nord boede engang en åndemaner på en lille boplads. Han havde ganske særlige evner. Han kunne se og høre ting, som var skjult for andre, og han kunne finde svar på alverdens spørgsmål.

En aften opsøger bopladsens fangere åndemaneren for at spørge ham til råds. De skal på isbjørnejagt i et par dage, men er bekymrede for at en voldsom storm skal overraske dem på den farefulde jagt.

Åndemaneren kravler straks op gennem den snævre husgang til tørvehytten, hvor han bor. I skæret fra spæklampen tager han sit varme skindtøj af.

Fra mørket under briksen tager
åndemaneren sin tromme og sin
HEMMELIGE æske frem.

dum-dumm dum-dumm
ajaa-ajaa aji-ajii aqii - aqipiii

Langsomt puster han liv i kræfterne med sin
tryllevis, og op af æsken stiger en stærk
lille hjælpeånd.

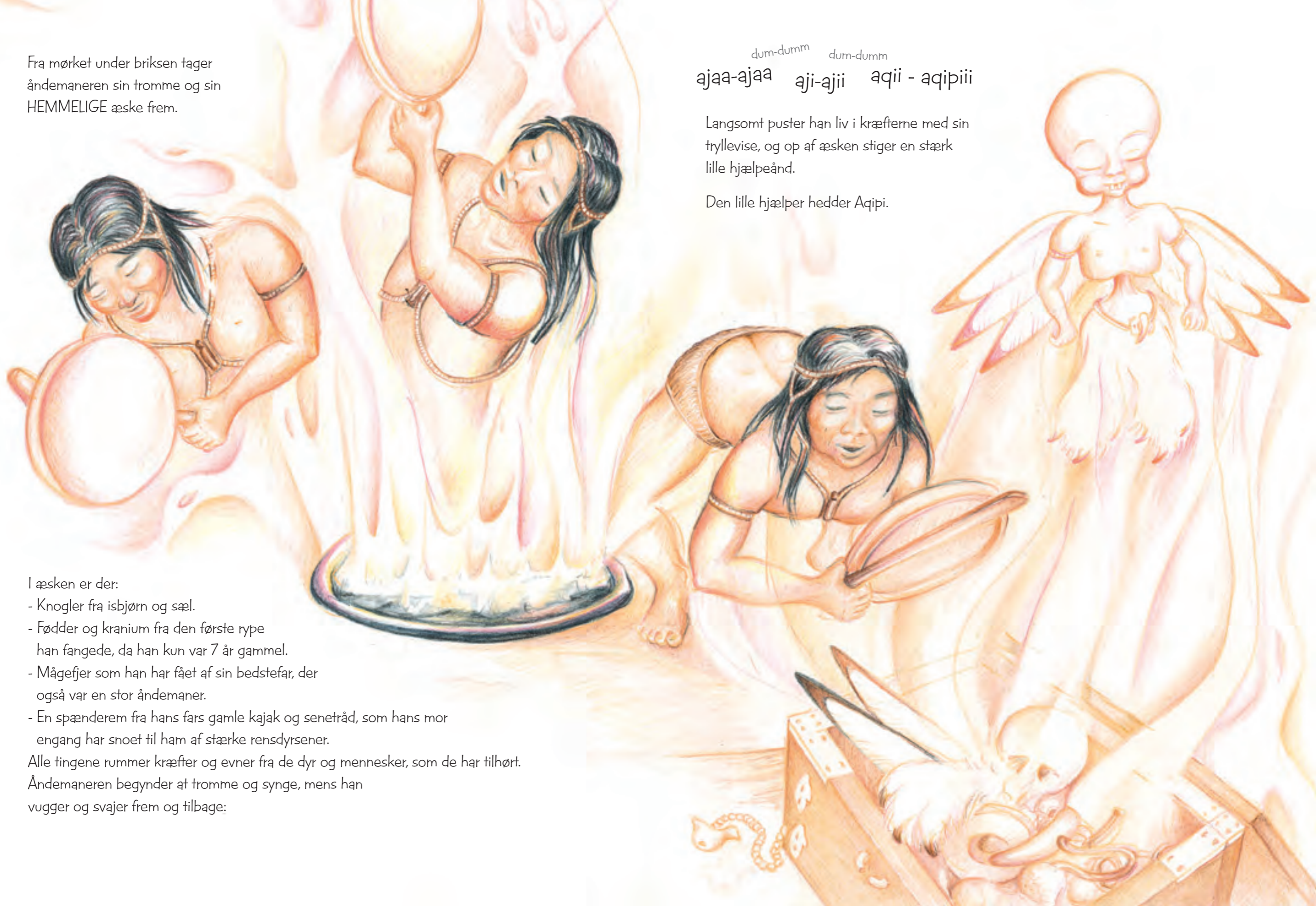
Den lille hjælper hedder Aqipi.

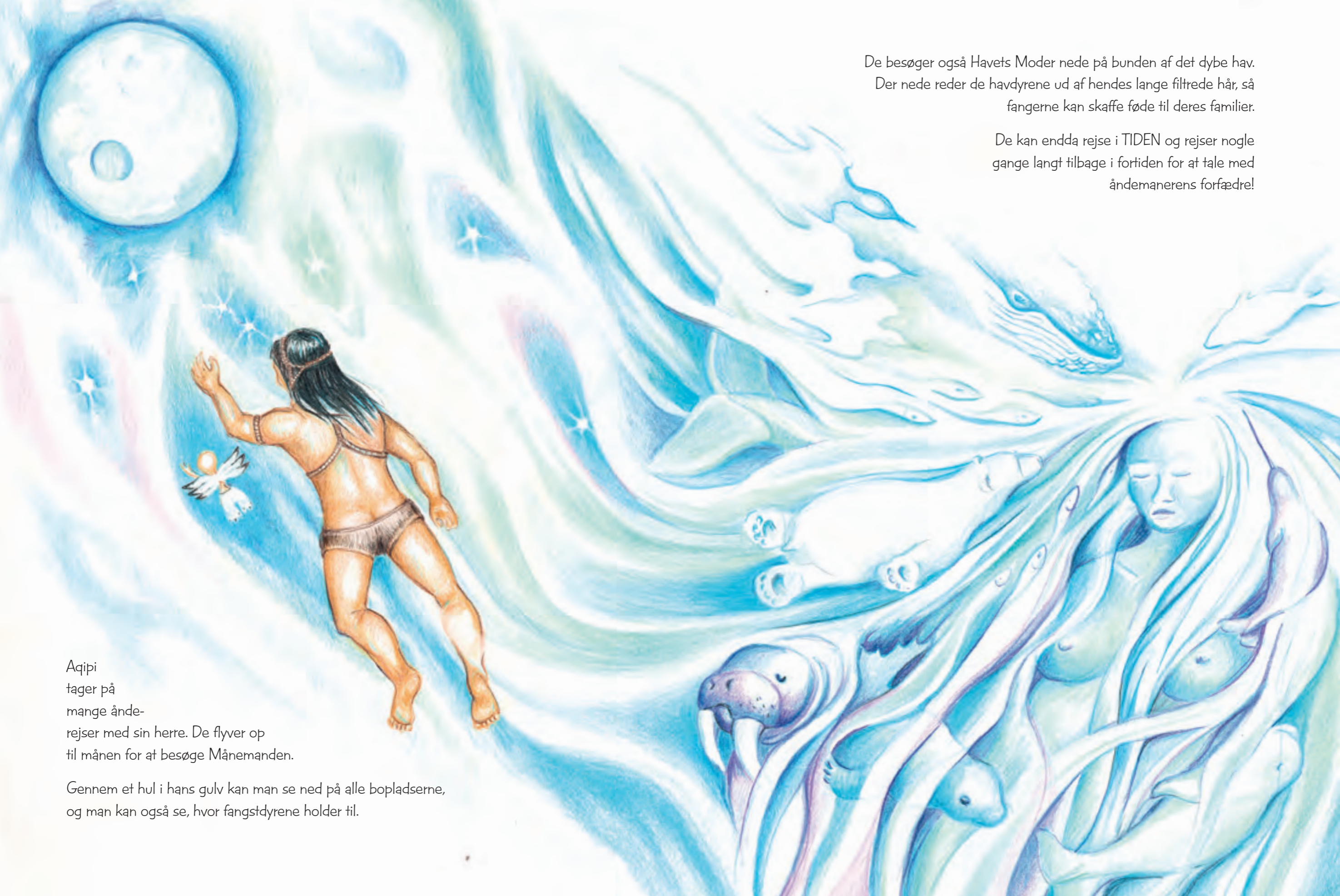
I æsken er der:

- Knogler fra isbjørn og sæl.
- Fødder og kranium fra den første rype
han fangede, da han kun var 7 år gammel.
- Mågefjer som han har fået af sin bedstefar, der
også var en stor åndemaner.
- En spænderem fra hans fars gamle kajak og senetråd, som hans mor
engang har snoet til ham af stærke rensdyrsener.

Alle tingene rummer kræfter og evner fra de dyr og mennesker, som de har tilhørt.

Åndemaneren begynder at tromme og synge, mens han
vugger og svajer frem og tilbage:

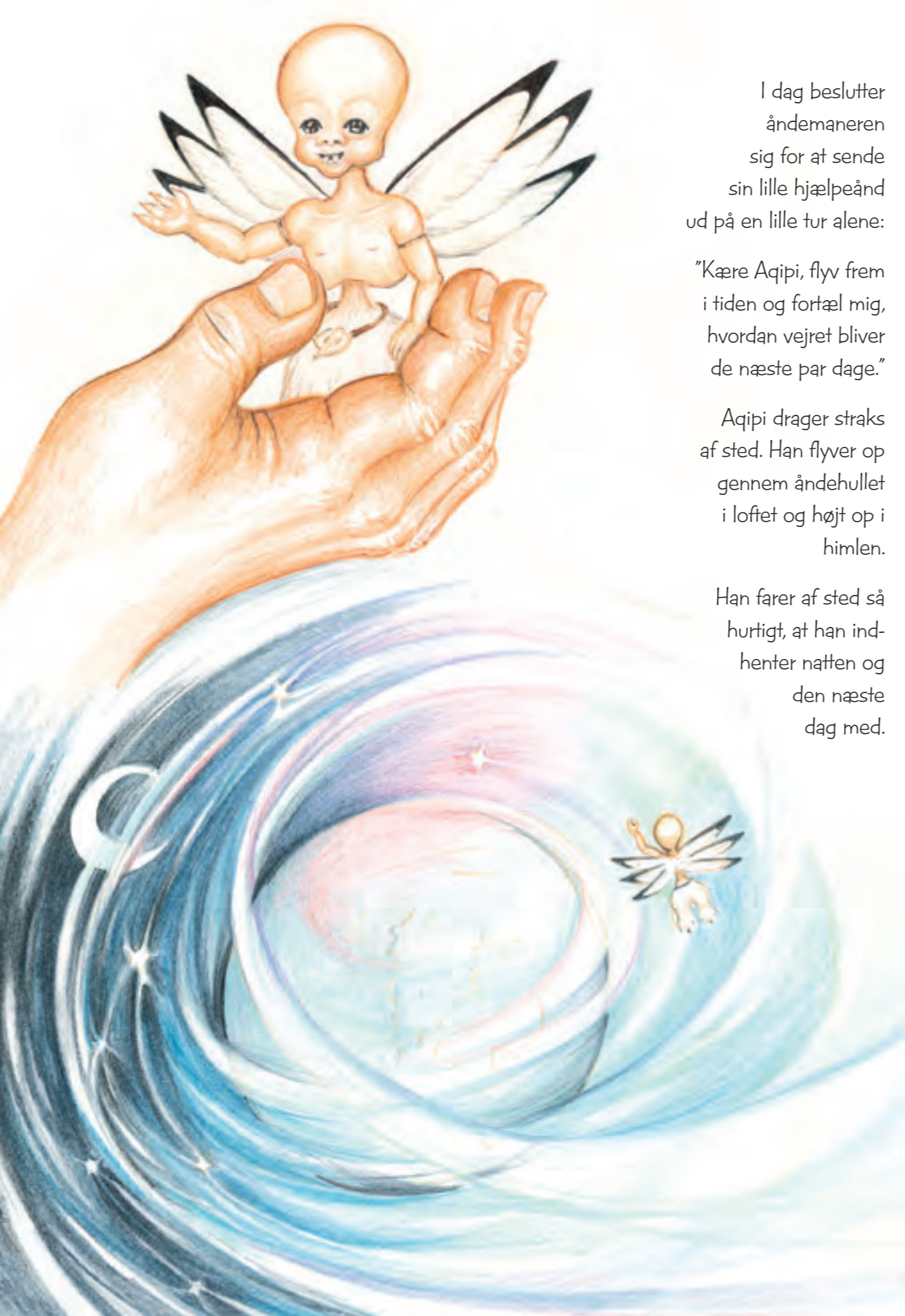

De besøger også Havets Moder nede på bunden af det dybe hav.
Der nede reder de havdyrene ud af hendes lange filtrede hår, så
fangerne kan skaffe føde til deres familier.

De kan endda rejse i TIDEN og rejser nogle
gange langt tilbage i fortiden for at tale med
åndemånerens forfædre!

Aqipi
tager på
mange ånde-
rejser med sin herre. De flyver op
til månen for at besøge Månemanden.

Gennem et hul i hans gulv kan man se ned på alle bopladserne,
og man kan også se, hvor fangstdyrene holder til.

I dag beslutter
åndemaneren
sig for at sende
sin lille hjælpeånd
ud på en lille tur alene:

"Kære Aqipi, flyv frem
i tiden og fortæl mig,
hvordan vejret bliver
de næste par dage."

Aqipi drager straks
af sted. Han flyver op
gennem åndehullet
i loftet og højt op i
himlen.

Han farer af sted så
hurtigt, at han ind-
henter natten og
den næste
dag med.

"Det bliver fint vejr i morgen," tænker Aqipi, da han ser solen skinne på det smukke sneklædte landskab.

Han kan se den lille boplads med det lange hus, hvor åndemaneren bor sammen med sin store familie.

Han flyver endnu et par dage frem i tiden og ser, at det fine vejr varer ved.

Aqipi skal lige til at vende hjem til sin herre, da han får lyst til at blive deroppe lidt endnu. Det er så dejligt at være ude af æsken og svæve rundt i det fri.

Han får øje på nogle ravne, der leger i vinden, og får lyst til at lege med.

Aqipi spreder sine vinger og gør sig lige så stor som en ravn. Han kan nemlig skifte størrelse, som han har lyst til.

"Hej du der, kom og leg med mig," råber han til en af ravnene og slår en kolbøtte i luften.

Ravnen er straks med på legen, og de to spasmagere griber hinanden i kløerne og flyver rundt og rundt om hinanden, indtil de bliver helt rundtossede.

"Nå, jeg må se at komme hjem,"
siger Aqipi, han kan nemlig høre sin
herres tromme i det fjerne:

dum-dumm dum-dumm
ajaa-ajaa aji-ajii aqii - aqipiii

Aqipi lægger sig godt til rette for at vende næsen hjem-
ad. Men den vilde leg med ravnene har gjort ham så rundtosset,
at han slet ikke lægger mærke til, at han vender den FORKERTE vej...

Aqipi vinker farvel til ravnene og flyver af sted i fuld fart. Men i ste-
det for at flyve tilbage i tiden flyver han nu endnu længere frem i
tiden!

Al den friske luft har gjort Aqipi søvnig,
og mens han flyver af sted, falder han i en
dyb søvn.

Han sover og sover, mens han farer af sted.

Han flyver så hurtigt, at han indhenter uger og måneder, ja, hele ÅR i en lynende
fart! Snart befinder han sig LANGT ude i fremtiden...